

24 лютого 2022 року ми будемо пам'ятами завжди. Скільки б часу не минуло, ті події закарбуються у серцях українців назавжди.

Ще один рік опору і боротьби проти путінської тиранії.

У велику війну я накладаю на себе зобов'язання, мабуть як і кожен окремо взятий українець. Не впадати у відчай. Бути корисною. Бути гідною. Бути відповідальною там, де я є. Робити свій вклад у боротьбі з загарбниками.



Акція пам'яті загиблих, закатованих, знищених у війні росії проти України. Цю цеглинку у боротьбу вклали сьогодні ті, хто стояли на площі Ринок Стараховіц зі свічками у руках. Дорослі, малі, дідуся, онуки, бабусі, сини, дочки, поляки, українці. Тиша... яка звучала голосніше вибухів у нашій рідній Батьківщині. Не було патронату, не було пісень, не звучала музика, не було квітів, не було промов. І

накінець — молитва. Молитва за наш край, за наших захисників, за нашу перемогу, за мир, за процвітання, за можливість повернутись додому.



За страшні часи війни ми дізналися, чого варті слова, а чого реальні дії, підтримка. Хто залишається поруч і наскільки міцною та безкорисливою може бути дружба.



Обіймаю вас, дорогі, сильні, незламні, вразливі, чудові люди!

